

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

29. wzywa Komisję do podjęcia odpowiednich działań w celu ułatwienia unijnemu przemysłowi wytwórczemu z zakresu lotnictwa ogólnego i korporacyjnego dostępu do rynków światowych;
30. uważa, że należy koniecznie wziąć pod uwagę interesy lotnictwa ogólnego i korporacyjnego przy opracowywaniu polityki zewnętrznej UE w zakresie lotnictwa, w szczególności w odniesieniu do lotów transatlantyckich;
31. wzywa Komisję do udzielenia większego wsparcia badaniom, rozwojowi oraz innowacjom lotniczym, szczególnie tym realizowanym przez MŚP, które opracowują i budują statki powietrzne dla lotnictwa ogólnego i korporacyjnego;
32. uważa, że należy bezwzględnie wspierać lotnictwo rekreacyjne i sportowe, a także aerokluby europejskie, które dają istotną możliwość nabycia umiejętności zawodowych dla całego sektora lotnictwa;
33. wzywa Komisję do wzięcia pod uwagę istotnej roli, jaką odgrywa i może odgrywać w przyszłości ten sektor lotnictwa w przygotowywaniu szkoleń zawodowych dla pilotów;
34. zwraca się do Komisji o przedłożenie Parlamentowi Europejskiemu do końca 2009 r. sprawozdania w sprawie postępu osiągniętego w kwestiach poruszonych w niniejszej rezolucji;

*
* *

35. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Zamówienia przedkomercyjne: wspieranie innowacyjności w celu zapewnienia trwałości i wysokiej jakości usług publicznych w Europie

P6_TA(2009)0037

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lutego 2009 r. w sprawie zamówień przedkomercyjnych: wspieranie innowacyjności w celu zapewnienia trwałości i wysokiej jakości usług publicznych w Europie (2008/2139(INI))

(2010/C 67 E/03)

Parlament Europejski,

— uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 grudnia 2007 r. pt. „Zamówienia przedkomercyjne: wspieranie innowacyjności w celu zapewnienia trwałości i wysokiej jakości usług publicznych w Europie” (COM(2007)0799) („komunikat Komisji”),

— uwzględniając dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, z 30.4.2004, s. 114.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat wyjaśniający Komisji w sprawie stosowania prawa wspólnotowego dotyczącego zamówień publicznych i koncesji w odniesieniu do zinstytucjonalizowanych partnerstw publiczno-prywatnych (ZPPP) ⁽²⁾,
 - uwzględniając wszystkie właściwe przepisy dotyczące konkurencji w odniesieniu do pomocy państwa oraz praw własności intelektualnej,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 grudnia 2007 r. pt. „Inicjatywa rynków pionierskich dla Europy” (COM(2007)0860), jak też konsultacje Komisji w sprawie ustanowienia sieci ds. zamówień publicznych wspierających tę inicjatywę,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. pt. „Najpierw myśl na małą skalę. Program »Small Business Act« dla Europy” (COM(2008)0394) oraz dokument roboczy służb Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie europejskiego kodeksu najlepszych praktyk ułatwiających dostęp MŚP do zamówień publicznych (SEC(2008)2193),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 września 2006 r. pt. „Wykorzystanie wiedzy w praktyce: Szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE” (COM(2006)0502) oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 24 maja 2007 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 23 lutego 2007 r. pt. „Przewodnik po innowacyjnych rozwiązaniach w zamówieniach publicznych: 10 elementów dobrej praktyki” (SEC(2007)0280),
 - uwzględniając sprawozdanie Niezależnej Grupy Ekspertów w dziedzinie badań i rozwoju oraz innowacji pt. „Tworzenie innowacyjnej Europy” ⁽⁴⁾ (sprawozdanie Esko Aho),
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów w sprawie zamówień przedkomercyjnych: wspieranie innowacyjności w celu zapewnienia trwałości i wysokiej jakości usług publicznych w Europie ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jak również Komisji Prawnej (A6-0018/2009),
- A. mając na uwadze, że w strategii lizbońskiej wzywa się państwa członkowskie do zwiększenia inwestycji na badania i rozwój do 3% PKB, co stanowi kluczowe zobowiązanie na rzecz innowacji i gospodarki opartej na wiedzy,
- B. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Esko Aho określono zamówienia publiczne jako strategiczny instrument służący osiągnięciu tego celu,

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 91 z 12.4.2008, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 455.

⁽⁴⁾ http://ec.europa.eu/invest-in-research/action/2006_ahogroup_en.htm

⁽⁵⁾ Dz.U. C 325 z 19.12.08, s. 44.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

- C. mając na uwadze, że Komisja oraz państwa członkowskie muszą wspomagać rozwój wiedzy, wymaganej, by jak najlepiej wykorzystać zalecenia zawarte w komunikacie Komisji,
- D. mając na uwadze, że Komisja nie dysponuje obecnie instrumentami mającymi na celu promowanie projektów pilotażowych w zakresie zamówień przedkomercyjnych oraz że inicjatywa w tej kwestii należy wyłącznie do państw członkowskich,
1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji oraz wspiera proponowany model zamówień przedkomercyjnych oparty na podziale ryzyka i korzyści jako jedną z sił napędowych innowacji;
 2. popiera sprawozdanie Esko Aho, a w szczególności pogląd, że państwa członkowskie powinny stosować zamówienia publiczne w celu zwiększenia zapotrzebowania na towary innowacyjne, jednocześnie podnosząc jakość i dostępność usług publicznych;
 3. zauważa, że pomimo istnienia licznych europejskich programów badawczych ich wyniki nie zostały dotychczas wykorzystane przez władze publiczne w zamówieniach publicznych;
 4. odnotowuje uwagę poświęconą zamówieniom przedkomercyjnym, zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych, Chinach i Japonii, które to kraje aktywnie wykorzystują ten potencjał poprzez szereg instrumentów polityki publicznej, takich jak projekt Defence Acquisitions Performance Assessment (DAPA) w Stanach Zjednoczonych;
 5. jest zdania, że zamówienia przedkomercyjne stanowią niedostatecznie wykorzystywaną siłę napędową dla wzrostu sterowanego przez innowacje w UE, cechując się znacznym potencjałem w zakresie realizacji łatwo dostępnych usług publicznych wysokiej jakości, np. opieki zdrowotnej czy transportu, a także w zakresie podejmowania wyzwań społecznych, jakimi są zmiana klimatu, zrównoważone źródła energii i starzenie się populacji;
 6. wyraża ubolewanie, że wiele organów publicznych nie ma świadomości tego, jaki potencjał wykazują zamówienia przedkomercyjne oraz nie działa jeszcze jak „inteligentni klienci”;
 7. jest zdania, że optymalne korzyści z niniejszej inicjatywy zostaną osiągnięte, jeśli organy zamawiające uwzględnią innowację jako jeden z celów ich programu zamówień;
 8. zauważa, że zamówienia przedkomercyjne można stosować w ramach istniejących ram prawnych określonych przez dyrektywy 2004/17/WE oraz 2004/18/WE, z zakresu których wykluczone są usługi badawczo-rozwojowe (¹⁾, pod warunkiem że całość wynagrodzenia za świadczone usługi wypłaca instytucja zamawiająca i korzyści z tych usług przypadają wyłącznie tej instytucji;
 9. apeluje, by państwa członkowskie zbadały ustawodawstwo krajowe, aby sprawdzić, czy władze publiczne nie są ograniczane w dokonywaniu zamówień przedkomercyjnych przez nieistniejące, nieprawidłowe czy też niepotrzebnie skomplikowane przepisy transpozycyjne dotyczące właściwych odstępstw bądź też zbędnie rozbudowane krajowe wymogi w zakresie przetargów czy modele składania zamówień;
 10. Pomimo odrębnego podejścia, podjętego w przypadku zamówień przedkomercyjnych, zauważa, że dobre zasady zamówień powinny wciąż być stosowane, a w szczególności przejrzystość i konkurencyjność, dla zagwarantowania, że zintegrowane zamówienia końcowe odpowiadają potrzebom konsumenta;

(¹) Art. 16 lit. f) dyrektywy 2004/18/WE oraz art. 24 lit. e) dyrektywy 2004/17/WE.

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

11. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji, który zawiera potencjalną podstawę koncepcyjną dla zamówień przedkomercyjnych i sposoby wdrażania ich, chociaż uważa, że istnieją pewne luki w zakresie konkretnego stosowania zaproponowanego postępowania, szczególnie na szczeblu lokalnym i regionalnym;
12. uważa, że – w odniesieniu do władz lokalnych i regionalnych – nadal nie ma dostatecznych informacji na temat wciąż istniejących przeszkód na drodze ku konkretyzacji zastosowania zamówień przedkomercyjnych na rzecz promowania rozwiązań prawdziwie innowacyjnych i użytecznych dla ludności;
13. wzywa Komisję i państwa członkowskie do współpracy w celu dopilnowania, by organy zamawiające na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz inne organy nienależące do administracji centralnej rozwijały wymaganą wiedzę, aby wdrażać innowacyjne zamówienia;
14. nalega na Komisję i państwa członkowskie by przekazały zamawiającym władzom lokalnym i regionalnym wytyczne i instrumenty szkoleniowe pokazujące, w jaki sposób można wykorzystywać zamówienia przedkomercyjne w dziedzinie badań i rozwoju;
15. z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym inicjatywę Komisji polegającą na finansowaniu wymiany dobrych praktyk oraz szkoleń w zakresie zamówień przedkomercyjnych w kontekście programu prac na 2009 r. siódmego programu ramowego;
16. pochwała wyżej wspomniany dokument roboczy służb Komisji dotyczący 10 elementów dobrej praktyki w zakresie innowacyjnych rozwiązań w zamówieniach publicznych oraz z zadowoleniem przyjmuje szersze działania Pro Inno Europe na rzecz innowacji; wzywa Komisję do sporządzenia podobnego przewodnika po najlepszych praktykach dotyczących zamówień przedkomercyjnych;
17. jest zdania, że zamówienia przedkomercyjne mają wielki potencjał, będąc dalszym krokiem w kierunku utrwalania innowacyjnych zamówień, jednakże uznaje potrzebę wykształcania specjalistycznych umiejętności w zakresie zamówień oraz potrzebę sponsorowania przez państwa członkowskie – na zasadzie partnerstwa z przedsiębiorstwami, uczelniami i centrami szkoleń – działalności szkoleniowej w celu rozwijania narzędzi zarządczych;
18. wzywa właściwe dyrekcje generalne Komisji do wzajemnej współpracy przy przygotowaniu kompletnego, łatwego do zrozumienia, ale prawnie nie do zakwestionowania przewodnika we wszystkich językach urzędowych, z konkretnymi przykładami pokazującymi, w jaki sposób właściwie stosować w praktyce odpowiednie zasady prawne, w szczególności na użytek małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz instytucji zamawiających;
19. nalega, by Komisja przedstawiła w przewodniku w szczególności praktyczne przykłady podziału ryzyka/korzyści zgodnie z warunkami rynkowymi; uważa ponadto, że należy nadać prawa własności intelektualnej przedsiębiorstwom uczestniczącym w zamówieniach przedkomercyjnych, jako że USA i Japonia pracują w oparciu o ten model, co zachęca liczne przedsiębiorstwa do zaangażowania się w procedury zamówień przedkomercyjnych;
20. odnotowuje w szczególności znaczenie, jakie dla skuteczności zamówień przedkomercyjnych przedstawia rozwijanie podziału ryzyka i korzyści na warunkach rynkowych oraz przekazanie praw własności intelektualnej przedsiębiorstwom uczestniczącym w zamówieniach przedkomercyjnych;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

21. wzywa państwa członkowskie i Komisję do wskazania w zestawie polityk dotyczących innowacji wyzwań publicznych o charakterze średnioterminowym i długoterminowym, które mogą zostać rozwiązane dzięki rozwiązaniom technologicznym opracowywanym poprzez zamówienia przedkomercyjne; jest zdania, że rozwiązania takie mogłyby obejmować konkursy na projekty oraz fundusze przeznaczone na określone wyzwania, takie jak Driverless Vehicle Challenge w Stanach Zjednoczonych;

22. uważa, że przekazywanie wiedzy między technologicznie innowacyjnymi uniwersytetami, centrami badawczymi i organami zamawiającymi stanowi integralną część skuteczności zamówień komercyjnych;

23. zauważa, że europejskie agencje innowacji, takie jak VINNOVA w Szwecji, Tekes w Finlandii, Senternovem w Holandii czy Innovation Norway, stanowią integralną część procesu przekazywania wiedzy między potencjalnymi klientami i badaczami; rozwijając współpracę między stronami zaangażowanymi w badania naukowe i rozwój, zachęcają one do wykorzystywania zamówień przedkomercyjnych; zachęca zatem państwa członkowskie do zbadania działań wspomnianych agencji jako punktu odniesienia dla ich własnych działań;

24. odnotowuje znaczenie Platform Technologii UE w dostarczaniu ram do określania priorytetów w zakresie badań naukowych i rozwoju oraz w łączeniu innowacji, które już są gotowe do eksploatacji, z potrzebami potencjalnych klientów; zauważa także, że Platformy Technologii mogą udostępniać wczesne rozwiązania rynkowe nowych technologii na potrzeby władz publicznych; wzywa zatem Komisję do zapewnienia lepszego wykorzystania Platform Technologii w zakresie zamówień przedkomercyjnych;

25. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowaną przez Komisję inicjatywę rynków pionierskich dla Europy (LMI) jako silny katalizator dla stosowania zamówień przedkomercyjnych na rzecz innowacji, mając na względzie rozwój kluczowych rynków skali, odnotowując w szczególności inicjatywę polegającą na ustanowieniu sieci ds. zamówień publicznych wspierających LMI;

26. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji mające na celu poprawę dostępu unijnych MŚP do zamówień publicznych, realizowane za pomocą Europejskiego kodeksu najlepszych praktyk zawartego w programie „Small Business Act” dla Europy;

27. z zadowoleniem przyjmuje dostarczone przez Komisję wyjaśnienie, że zamówienia przedkomercyjne mogą być realizowane przez organy zamawiające na wszystkich etapach opracowywania i umieszczenia nowego produktu czy usługi na rynku, nie tylko w odniesieniu do badań podstawowych; zauważa, że takie wszechstronne podejście zwiększa dostęp MŚP do zamówień publicznych;

28. pochwała propozycję Komisji dotyczącą wyjaśnienia roli władz publicznych w rozwijaniu badań naukowych i rozwoju oraz w stymulowaniu innowacji poprzez działania związane z zamówieniami; podkreśla, że strategie polityczne państw członkowskich w zakresie zamówień nie powinny być zbyt normatywne, gdyż zamówienia przedkomercyjne mogą być praktycznie organizowane na różne sposoby, by odpowiadać szczegółowym projektom i potrzebom, nie tracąc zgodności z zasadami wspólnotowymi;

29. uważa za istotne pojęcie zamówień przedkomercyjnych, ale obawia się, że nie będzie ono atrakcyjne dla małych i średnich przedsiębiorstw, chyba że ich funkcjonowanie będzie jasne, w szczególności w kontekście transgranicznym; wskazuje, że kluczowa zasada zamówień przedkomercyjnych, a mianowicie fakt, że organy publiczne nie zachowują wszystkich korzyści wynikających z badań i rozwoju, ale że każde przedsiębiorstwo posiada prawa własności w odniesieniu do nowych pomysłów, których jest autorem, zapewnia pewność prawną oraz ochronę myśli uczestniczących przedsiębiorstw;

Wtorek, 3 lutego 2009 r.

30. uznaje, że MŚP mogą korzystać z zamówień przedkomercyjnych poprzez podział ryzyka (uwzględniając ich bardziej ograniczone możliwości inwestycyjne), stopniowy wzrost (rozmiarów i doświadczenia) na każdym etapie procesu badawczo-rozwojowego oraz usprawniony proces składania zamówień w porównaniu do zamówień tradycyjnych;
31. wzywa Komisję do konsolidacji tych strategii w jedną politykę w zakresie zamówień publicznych, mającą na celu zachęcanie do innowacji poprzez zamówienia publiczne, zamówienia przedkomercyjne, rozwój rynków pionierskich oraz wzrost MŚP dzięki zamówieniom publicznym;
32. jest zdania, że w ramach skonsolidowanej strategii mającej na celu promowanie innowacji dzięki zamówieniom przedkomercyjnym, kampanie publiczne przyczynią się do powstania lepszego klimatu, w którym organy zamawiające będą mogły więcej inwestować w działalność na rzecz innowacji charakteryzującą się dłuższym okresem zwrotu z inwestycji; wspiera w tym kontekście możliwości łączenia w sieci władz publicznych na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym z uwagi na realizację zamówień przedkomercyjnych;
33. uważa, że zamówienia przedkomercyjne mogą być jeszcze bardziej skuteczne, jeżeli istnieć będą wystarczające zachęty dla władz publicznych do zaistnienia na rynkach badań naukowych i rozwoju oraz dla dostawców do angażowania się w projekty rządowe; zauważa w związku z tym, że zachęty finansowe są wyjątkowo ważne przy wykorzystywaniu zamówień przedkomercyjnych i że już istnieją w niektórych państwach członkowskich, w których do 50% kosztów pierwszego zamówienia przedkomercyjnego może być wyrównywanych przez organ władzy centralnej;
34. jest zdania, że w programach wspólnotowych mających na celu stymulowanie innowacyjności należy wziąć pod uwagę zachęty finansowe dla władz publicznych w całej UE, skłaniające do wspólnego realizowania zamówień przedkomercyjnych dotyczących technologii innowacyjnych na rynkach pionierskich oraz innych obszarów leżących we wspólnym interesie europejskim;
35. zauważa, że takie pilotażowe programy Wspólnoty podlegałyby automatycznemu przeglądowi realizowanemu przez Komisję, korzystałyby one także z szeroko rozpowszechnianych informacji na temat praktycznych doświadczeń i klauzul umownych, które umożliwiłyby zamawiającym korzystanie z odpowiednich wzorów; wzory takie mogłyby również zostać włączone do przewodnika po najlepszych praktykach;
36. stwierdza zapotrzebowanie na europejski projekt pilotażowy w kontekście zamówień przedkomercyjnych w celu pokazania na przykładzie sposobu wdrażania, który zapewnia maksymalną pewność prawną i ochronę dla przedsiębiorstw, w szczególności dla małych i średnich, które z definicji stanowią najsłabsze ogniwa w stosunku do instytucji zamawiających i dużych przedsiębiorstw zazwyczaj zaangażowanych w zamówienia publiczne;
37. odnotowuje, że wzmocnienie zamówień publicznych jest jednym z wielu sposobów, dzięki którym państwa członkowskie mogą zwiększyć swój udział w innowacji i badaniach; wzywa zatem państwa członkowskie do promowania innowacji poprzez włączanie wszystkich zainteresowanych stron, w tym uniwersytetów, instytutów badawczych i innych organów zajmujących się promowaniem rozwoju gospodarczego, tak aby silniej zaangażować władze publiczne w przedsiębiorczość opartą na innowacyjności; uważa, że zobowiązanie to powinno zostać zawarte w spójnej strategii na rzecz badań naukowych, innowacji i rozwoju;
38. zaleca Komisji i państwom członkowskim, aby - z uwagi na promowanie zasady konkurencji - wspierały stosowanie elektronicznych systemów zamówień i sprawnie przebiegających procedur w celu ułatwienia procesu zamówień przedkomercyjnych;
39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.